

הוא והיא

אלפי נערות ורבות צעירות בכל חלקי העולם מתמלאים רגשי נחיתות ובושה, שעה שתקופת חדות הצמיחה אצלם הופכת ל- ציני.

הרבה שמות קראו לאותו "נקר" דות שחורות". פגמים אלה מת- הווים דווקא בשנות חיינו היפות ביותר. סיבתם פשוטה: תאי העור צומחים במהירות, והתאים המתים אינם נושרים אלא סותמים את נקבוביות העור. מצד שני הבלו- טות, שפעילותן גדולה, מיצרות שומנים, השומנים, שהיו צריכים לצאת דרך הנקבוביות, נעצרים ע"י העור הסתום וע"י כך מת- הוות נקודות שחורות ומכוערות, מה עוד שסימניהם עלולים להש- אר לתמיד.

הלנה רובינשטיין, אשר הקדי- שה את חייה לטיפוח החן והיופי, השקיעה מחקר של שנים במעב- דותיה עד שהמציאו את התכשי- רים הבדוקים Bio Clear, והביאו רווחה למיליונים של בני נוער בארה"ב ובאירופה. כיום יכולים כל נערה ונער ישראליים ליהנות מנטינו בדוק זה ולהפטר מיסורים.

תכשיריה של הלנה רובינשטיין יאפשרו לך לקבל תוך כמה שבועות עור טהור מפגמים ונקי מ- רבב, בריא ויפה. והדרך פשוטה...

1. רחיצת הפנים ב-Bio Cleanser בוקר וערב מטהרת את העור.

2. רענון העור ב-Water Lily Pore Lotion מוריד שומנים ו- מיצב את העור.

3. משחת Bio-Clear משלימה את הטיפול.

4. ואם עור ראשך שמן, יש ל- השתמש ב-Bio-Shampoo: שקש- שים הם אחד הגורמים לפגמים עור.

5. איפור הפנים (לנערות בלבד) ב- Clear and Lovely, האיפור מכסה ומחטא.

חוברת הסבר מיוחדת על מלח- מה בפגימות ושמיירת העור תשלח חינם לכל דורש במעטפה סגורה וחלקה עם סימון אישי. נא לפנות בכתב למחלקת "פגמי עור", מעב- דות הלנה רובינשטיין, ת.ד. מס. 1, מגדל העמק.

אין לדחות למחר. כדאי להתחיל היום. כל הדרוש לך ימצא ב- חנות התמרוקים הרשאית למכור את מוצרי הלנה רובינשטיין. שם ידעו גם ליעץ לך אישית. הטיפול יעיל, קל ונוח. עור טהור הוא לא רק יסוד למראה נעים, אלא גם להרגשה טובה.

Helena Rubinstein

במדינה

יורדים

אקסודוס הפוך

כמה נושאי דרכונים ישראליים חיים ב- אופן קבוע בחוץ-לארץ? אין על כך שום סטטיסטיקה מוסמכת. אך אין ספק כי הפזורה הישראלית (להבדיל מן הפזורה היהודית) היא אחת מן הגדולות בעולם, ב- אופן יחסי למספר אוכלוסי המדינה. לפחות 10%, ואולי 15%, מכל אוכלוסי ישראל חיים כיום מחוץ לגבולותיה.

מה דעת יהודי העולם על פזורה זו? דיעה מקורית השמיע השבוע אדמונד גוט- מן, עיתונאי יהודי-אמריקאי.

כותב גוטמן, במכתב למערכת "העולם הזה":

אחת התכונות הבולטות ביותר — וגם המעטות ביותר — של ההתיישבות הישראלית היא הלאומנות הקיצונית של הצבר. הוא זועם על כל גילוי של ביקורת מומבית על ה- מדינה בכלל, ועל תופעותיה החברתיות בפרט. ניתוח ביקורתי, אפילו בצורה המתונה ביותר, מעורר התקפות נגד חריפות ושובי- ניסיונות. תגובה זו נראית כהתגלות של אהבה ומסירות למולדת.

אולם מאז שחזרתי מביקורי בישראל ל- ארצות-הברית, הנני עד להגירת האוצר ה- עיקרי של ישראל — הנוער שלה.

צעירים ישראליים רבים התיישבו בחלקים שונים של אירופה. אחדים הגיעו לפניות נידחות, כמו יפאן, אוסטרליה וארגנטינה. אך אקסודוס הפוך זה הגיע לממדי הגדול- לים ביותר בהגירה לארצות-הברית. בעיר ניוירוק לבדה יש כיום כ-40 אלף (ארבעים אלף?) ישראליים.

נכון שאחדים מאלה הגם סטודנטים. אך רבים הם אנשי-עסקים, שבאו לחקור אפשרו- יות כלכליות, והמתעדים לחזור בקרוב ל- ישראל. אולם אפילו בקבוצות אלה, אחוז החוזרים לישראל קטן. האחרים סתם מסתו- רים.

מעדיב ומשפיר. אני שואל: מדוע? מדוע נוטים צעירים ישראליים את ישראל? מה גרם לכריחה הדרגתית ומאורגנת זו מן המולדת, אשר רק לפני כמה שנים היתה יקרה מן החיים עצמם? מדוע יש לצברים יחס לאומני כזה למדינתם — בעוד שהם מוכנים לנטוש למחרת היום ממש?

מובן כי הישראליים הצעירים מתקבלים בברכה בארצות-הברית. אמריקה מצטיינת ב- הכנסת-אזרחים. אולם יחס זה לגמרי אינו הודי.

אני יכול להבין מדוע ישראלים כה רבים, הטוענים כי "בקרוב" יחזרו לישראל, אך הנשארם כאן — מותחים באותה שעה ביקורת קטלנית על אמריקה ועל האמריק- איים, בצורה מעליבה ומשפילה.

השאלה היא: אדם שבא לארץ זו מרצונו החופשי, מדוע יעליב וישפיל את אלה ש- קיבלו אותו בסבר פנים יפות, ושנתנו לו את כל ההזדמנויות?

ואם התנאים בארצות-הברית אינם מוצאים חן בעיני הישראלים — מדוע הם נשארים כאן?

בארצם שלהם, רגישים הצברים בצורה חילנית לכל ביקורת. אם כן, מדוע הם כה נדיבים במתיחת ביקורת, ולעיתים קרובות בלתי מוצדקת, בארצו של הזולת?

הווי

מיקסם-שווא: באשקלון, בעת הצגת- קוסם, השתולל הקהל שלא הוקסם, קיבל את כספו חזרה אחרי שהאשף הוצא בחסות המשטרה... **חוסך שבטו** — **שווא** **כנו:** בבאר-שבע, פרצה אם לכיתת בנה שנחשד בגניבה, הפליאה את מכותיה ב- מורתו... **רביבג:** בירושלים, אחרי ש- הואשם בכישוף תמורת שכר, טען ציון תורג'מן להגנתו, שהוא הוסמך למנחש ו- מכשף עדיין שלטונות מרוקו... **נקרא לנערה, ונשארה את פיה:** בעכו, הוציא הקאדי המקומי הוראה חדשה — בעת הנשואין לא מספיק לקבל את הסכמת ה- כלה עלידי שליח... **עם-הספר:** במאה-שערים, ירושלים, אחרי שהוסרו ה- שלשלאות החוסמות את הרחובות למשך השבת, הועבר חזור בין אנשי-השכונה, ה- מבקשים לסמן את מספרי המכוניות מחל- לות-השבת, על-ידי קיפול דפיספר בעלי המספרים המתאימים.

כאשר נעצר ונשלח לכלא יפו. הוא מספר מה שראה שם

לפשע, על רגשותיהם ומחשבתם בזמן ה- מעצר ואחרי השיחרור — ובעיקר: על המניעים המחזירים אותם לפשע, אחרי שהם יוצאים מבית-הסוהר.

הנה סיפור של גבר בן 28, כפי שסיפר לי אותו. בגיל עשר סתב מחברו שלוש תמונות של שחקניות. הוא נתפס ונשלח למוסד חטיבה בירושלים. תוך חודש ש- ישבתי שם, סיפר, "למדי לעשן, בלילה ברחנו העירה, גנבנו, וחזרנו למוסד לישון. וזה כמוכן בחברת נערים מבוגרים ממני. כשיצאתי משם הייתי כבר קצת יותר קשוח והסתכלתי על הילדים בני-גילי בזלזול. כמה שהם נאיבים, חשבתי בלבי. כי גם את חוכמת-החיים למדתי שם".

הוא התגלגל מפשע לפשע, עד גיל 19. ואז החליט להתחיל בחיים חדשים. בבית- הסוהר הספיק ללמוד מקצוע כאורג. הוא מצא עבודה, התחתן, רכש דירה וריהט אותה. יום אחד הופיעה נידת בבית-החור- שת, לעיני כל הנוכחים לקחו אותו. ישב 13 יום. חשדו בו שהיה שותף בפריצה. אחר כך שיחררו אותו. את מקום העבודה הפסיד. לחברה החדשה ולסביבה שבה חי

נודע העבר שלו. "וכך", טען, "נדחתתי חזרה לפשע".

בעצמי שמעתי ותיקים צוחקים על צעיר בן 17, שסחב שלושה בקבוקי חלב. "בפעם השניה שאשב", נשבע להם, "יהיו לי כבר שלושה בנקים בכיס".

שאלתי פעם את אחד השוטרים: מה לע- שות עם כל אלה, מה יצא מהם? "כולם חלאת- אדם", השיב, "יש רק מקום אחד בשבילים: מאחורי הסורג". אבל נוכחתי לדעת, ש-

*** **רצנה חשיש?**

מה קורה בין הכתלים? ניקח צעיר בן 17 שנקלע לשם. אפילו לא פשע ולא עשה מאומה, אלא רק בטעות הובא לכאן, ואפילו חודה המשטרה אחר כך שזאת היתה טעות. הישיבה במעצר, עד לבידור עצם האשמה, נמשכת בדרך כלל ימים רבים, ויכולה להמשך גם כמה שבועות. שהות זו מספיקה לפתוח פתח אל עולם הפשע. בשביל מה מכניסים אדם למעצר? כדי לבודד אותו. והרי כאן מכניסים אותו בין יועצים מומחים. באזני שמעתי ותיק אומר לצעיר: "רא סמבל! אתה תאמר לא ראיתי, לא שמעתי, לא ראיתי לא שמעתי. תחזור כמו פאטיפון. יתחכו אותך לחתיכת אל תשנה את המגנינה. בסוף ישתחררו אותך". האיש דיבר מתוך ידיעה עמוקה בסעיפי החוק הפלילי, בברכי הפעולה של המשטרה — ובידע רב איך להתחמק בסדקים שבין השניים. המשטרה פשוט מביאה את הבחור לקורס מזורז אך יסודי ביותר, שכל מטרתו היא ללמד אותו איך להכשיל את המשטרה ואת בית-המשפט.

כל הפשעים המבוצעים בחוץ — מתבצ- עים גם בפנים. גונבים, מכים, מבריחים פנימה כסף, חבלים וסכיני-גילוח, ומעשנים חשיש. כל שוטר יכול להריח את ריחו המיוחד של החשיש. התהליך גלוי לגמרי: והוא נעשה כך: לוקחים טבק של שלוש סיגריות, מפוררים את החשיש בתוך הטבק, מגוללים בתוך נייר ומעשנים לפי התור. אילו רצינו, כך נרמז לי, אוכל בחזאי למצוא חברה שיומינו אותי למסיבת-חשיש כזו, בתוך הכלא.

סיבתה. אבל ראיתי בחור צעיר, שרצה להוכיח את גבריותו, נתפתה ועישן חשיש — בפעם הראשונה בחייו.

*** **כך מאמנים כדב**

רומא-השיניים העצור יצא מחדרה- אוכל והסתכל עלי. במילה אחת ויחידה (המשך בעמוד 21)

עם אשתו, ברטינה, אותה הוא נושא דרך הגן של ביתם ב- גבעתיים — מעמסה לא קשה לאיש-השרירים.

הבכלא

נודע העבר שלו. "וכך", טען, "נדחתתי חזרה לפשע".

בעצמי שמעתי ותיקים צוחקים על צעיר בן 17, שסחב שלושה בקבוקי חלב. "בפעם השניה שאשב", נשבע להם, "יהיו לי כבר שלושה בנקים בכיס".

שאלתי פעם את אחד השוטרים: מה לע- שות עם כל אלה, מה יצא מהם? "כולם חלאת- אדם", השיב, "יש רק מקום אחד בשבילים: מאחורי הסורג". אבל נוכחתי לדעת, ש-

*** **רצנה חשיש?**

מה קורה בין הכתלים? ניקח צעיר בן 17 שנקלע לשם. אפילו לא פשע ולא עשה מאומה, אלא רק בטעות הובא לכאן, ואפילו חודה המשטרה אחר כך שזאת היתה טעות. הישיבה במעצר, עד לבידור עצם האשמה, נמשכת בדרך כלל ימים רבים, ויכולה להמשך גם כמה שבועות. שהות זו מספיקה לפתוח פתח אל עולם הפשע. בשביל מה מכניסים אדם למעצר? כדי לבודד אותו. והרי כאן מכניסים אותו בין יועצים מומחים. באזני שמעתי ותיק אומר לצעיר: "רא סמבל! אתה תאמר לא ראיתי, לא שמעתי, לא ראיתי לא שמעתי. תחזור כמו פאטיפון. יתחכו אותך לחתיכת אל תשנה את המגנינה. בסוף ישתחררו אותך". האיש דיבר מתוך ידיעה עמוקה בסעיפי החוק הפלילי, בברכי הפעולה של המשטרה — ובידע רב איך להתחמק בסדקים שבין השניים. המשטרה פשוט מביאה את הבחור לקורס מזורז אך יסודי ביותר, שכל מטרתו היא ללמד אותו איך להכשיל את המשטרה ואת בית-המשפט.

כל הפשעים המבוצעים בחוץ — מתבצ- עים גם בפנים. גונבים, מכים, מבריחים פנימה כסף, חבלים וסכיני-גילוח, ומעשנים חשיש. כל שוטר יכול להריח את ריחו המיוחד של החשיש. התהליך גלוי לגמרי: והוא נעשה כך: לוקחים טבק של שלוש סיגריות, מפוררים את החשיש בתוך הטבק, מגוללים בתוך נייר ומעשנים לפי התור. אילו רצינו, כך נרמז לי, אוכל בחזאי למצוא חברה שיומינו אותי למסיבת-חשיש כזו, בתוך הכלא.

סיבתה. אבל ראיתי בחור צעיר, שרצה להוכיח את גבריותו, נתפתה ועישן חשיש — בפעם הראשונה בחייו.

*** **כך מאמנים כדב**

רומא-השיניים העצור יצא מחדרה- אוכל והסתכל עלי. במילה אחת ויחידה (המשך בעמוד 21)

עם אשתו, ברטינה, אותה הוא נושא דרך הגן של ביתם ב- גבעתיים — מעמסה לא קשה לאיש-השרירים.